

Fa 70 anys es fundava el primer nucli obrer amb continuïtat històrica

Solidaritat Obrera, precedent de la CNT

Després del fracàs del terrorisme, del procés de Montjuïc, i de la vaga general del 1902, els treballadors es giraren d'esquena als mètodes aventuristes i posaren els fonaments de la que seria la més important central sindical de Catalunya

Les teories anarquistes tingueren molta acceptació entre el proletariat de l'Estat espanyol, durant la segona meitat del segle XIX. Els focus llibertaris més importants foren Catalunya i Andalusia on la classe obrera, total-

ment desorganitzada, trobà, cap a la primera dècada del segle XX, una alternativa organitzativa vàlida en l'anarco-sindicalisme que conjugava la teoria anarquista amb la pràctica sindicalista d'influència francesa.

Feria molts anys que la classe obrera intentava organitzar-se per tal de dirigir la seva força cap a reivindicacions concretes. En l'etapa 1890-1900, s'inicià a nivell governamental un corrent de tipus reformista que tenia el seu origen en la pressió del proletariat. Aquesta pressió es manifestà en la creació de la Festa del Treball (1 de maig de 1890), en les postures que adoptaren els socialistes i en l'exarcberbació de l'anarquisme, que cristallitzà en una sèrie d'atemptats que pel clima de terror que creaven, no tenien acceptació popular.

segle XIX, anà forjant-se l'organització del proletariat. Les dues ideologies dominants, el socialisme i l'anarquisme, van concentrar la seva influència en sectors molt determinats. Els socialistes, representants del marxisme fundaren en 1879 el Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) que des de Madrid s'anà eixamplant a diverses ciutats; es formaren comitès del Partit Socialista i així s'anà gestant el que més tard seria la Unió General de Treballadors (UGT).

PRIMER CONGRÉS ANARCO-SINDICALISTA
Els anarquistes havien

Durant la segona meitat del

constituït, el febrer de 1881 a Barcelona, la Federació de Treballadors de la Regió Espanyola. Aquesta federació aviat esdevingué forta. Un any després se celebrà un congrés a Sevilla on van acudir 250 delegats de 57.934 federats; i s'edità un periòdic, la «Revista Social», que assolí un tiratge de vint-mil exemplars.

La crisi agrària i una sèrie de maniobres encapçalades pels latifundistes andalusos i d'altres forces del capital, obligaren al govern liberal a reprimir les activitats sindicals. En els congressos de la Federació de Madrid (1886) i València (1887), es comprovà la creixent feblesa de l'organització i en el darrer congrés s'acordà la seva dissolució.

L'any 1888, a València, alguns llibertaris catalans intentaren substituir l'antiga federació per un nou organisme anomenat «Pacte d'Unió i Solidaritat»; la seva curta existència deixà l'anarquisme sense una organització estable. A partir d'aquest moment i fins el 1896, se succeïren vèries accions terroristes sobretot a Barcelona, important zona d'influència llibertaria.

El procés de Montjuïc (1896) on se sol·licitaren vint-i-vuit penes de mort i s'afusellà a cinc dels processats, marcà la fi d'aquesta etapa de terrorisme que es caracteritzà per l'acció d'un anarquisme individual allunyat de qual-sevol objectiu concret de reivindicació proletària.

LA VAGA GENERAL DEL 1902

Existeix un fet que demostra la influència de l'etapa terrorista en el canvi de plantejaments de l'acció obrera. A finals de 1901, els obrers metal·lúrgics sol·licitaren la reducció de la seva jornada de treball de deu a nou hores; no hi va haver enteniment amb els patrons i el 23 de desembre es declarà la vaga. Aquest succés va fer impacte en els sectors obrers i començà a materialitzar-se la idea d'una vaga general, fins que el 17 de febrer fou portada a la pràctica. Es mantingué la vaga fins el dia 24, hi van haver vèries víctimes i gran nombre de detencions. No s'obtingué cap resultat positiu, però aquest acte massiu representà la condemna de la tàctica terrorista i la iniciació d'una etapa d'actuació proletària col·lectiva que, malgrat el primer fracàs, es presentava com l'alternativa a seguir.

La força del proletariat s'anà fent més gran i obligà els governants a dictar lleis protectores del treball. Així, el liberal Moret creà el 1903 una comissió que, més tard, el conservador Maura transformà en l'Institut de Reformes Socials (1904), del qual van sorgir alguns avantatges per als treballadors, com, per exemple, el descans dominical.

CAP A LA FUNDACIÓ DEL LA CNT

El 1907 s'inicià el bienni conservador de Maura. El nou

El pintor Ramon Casas va saber plasmar perfectament la lluita de classes de l'època.

govern hauria d'afrontar dos grans problemes: el català i l'obrèr. Les eleccions havien donat a la Solidaritat Catalana quaranta-u escans sobre quaranta-quatre, el que provocà que deixés d'ésser un moviment d'ocasió per constituir-se en una força política organitzada amb uns finalitats precises. Quan el camp obrèr, en el mes d'agost es constituïa a Barcelona, Solidaritat Obrera la qual es presentava com un autèntic organisme proletari que pro-

pugnava l'emancipació de la classe obrera del sistema capitalista. La Solidaritat Obrera aplegava en el seu si a treballadors de distintes tendències; els anarquistes, amb més força, avançaven la seva posició dins l'organització que es definí per la completa independència respecte als partits polítics.

Els fets de la Setmana Tràgica van influir decisivament en els plantejaments de l'organització. L'inicial Solidaritat Obrera seria l'embrió de la

Confederació Regional del Treball - que al cap d'un any prendria el nom de CNT - que celebrà el seu Congrés Constituent els dies 30 i 31 d'octubre i 1 de novembre de 1910 en el Palau de Belles Arts de Barcelona. La CNT es dividí en un poderós sindicat, recollint l'ideari anarco-sindicalista i un profundament arrelat en la nostra classe obrera.

ALBERT RUBIO

DIA A DIA

PEDRO EL LOCO I LES VIOLACIONS

Insisteixo sobre el tema de les violacions. Ja sé que hi ha dones que no estan d'acord amb el meu darrer article sobre les pintades «Mujer violada, hombre castrado». Ja sé que per a una dona que ha estat violada és gairebé impossible la reconciliació amb el sexe masculí. Ja sé que una violació és l'èvidència més brutal del poder masculí. Una agressió que, en ésser física, representa perfectament els milers i milers d'agressions de tota mena que les dones hem de viure dia darrera dia.

Ara bé, també ens hauríem de preguntar per què violen pels carrers, qui ens viola en descampats. Escriu l'altre dia que existeix una violació molt més subtil i més difícil de combatre: la violació del poder masculí. Aquesta violació s'infiltra per tot arreu, a la llar, al treball, a les nostres relacions quotidianes, quan fem l'amor amb homes que només es preocupen de penetrar-nos sense voler saber quin és la nostra sexualitat. «Força al canuts», ens diuen molts «progressistes» amb el somriure de set-ciències a la boca. A mi, aquests «violadors morals» em fan una mica de pena i molt de fàstic. Com fàstic em fa el director d'una escola nacional de la Sagrera que, com explica un magnífic reportatge a Vindicació, abusava de les seves alumnes a través del xantatge del poder i de l'autoritat.

Després d'haver llegit la història de «Pedro el Loco» em realitzo amb el meu afany de recerca i d'indagació. Vull saber per què Pedro el Loco fa de violador. Pedro el Loco és un noi de quinze anys, fill de la misèria i d'una família d'onze germans. El seu pare, escambaire i també fill de la misèria, l'apallissava

des de petit perquè no l'entenia. Pedro el Loco, que ha vist morir el seu germà per quatre bales de la Policia, ha estat maltractat a les comissaries i al manicomí. Pedro el Loco viu fascinat pels cotxes i per la velocitat. Pedro el Loco, solitari, colpejat per un món irracional, sap que només podrà sobreviure si té alguna parcel·la de poder, el poder dels diners, el poder de la seducció sobre les noies del barri, el poder de la violació de l'altre sexe.

La solució fàcil, la primera que se t'ocorre, és tallar el sexe del violador, del que ha deixat un trauma gairebé irreversible dins del cos i la ment de moltes noies. Escapçar Pedro el Loco, castrar-lo, destruir-lo, vejar-nos sobre Pedro el Loco per tot el mal que ens ha fet com a sexe.

Pobre Pedro el Loco. Pedro el Loco també ha estat violat. L'han violat des de petit, apallissant-lo, reprimint la seva personalitat. Els qui, com ell, han nascut en una barraca, no tenen dret a res, en aquest món. No tenen dret a la revolució, han de ser esclafats. Han de ser destruïts. I Pedro el Loco, en lloc de revoltar-se contra els qui li han fet creure que serà alguna cosa amb cotxes i diners, amb dones al seu abast, contra els qui l'han tractat com un Tàntal tot passant-li la riquesa i el poder a free de cara però no donant-li altra eina que el robatori i la violació, en lloc de revoltar-se contra el poder, vol ésser el poder. Pedro el Loco, doncs, ha estat violat i violador. Les dones que saben què vol dir l'abús en el nostre cos no ens hauríem de tornar contra Pedro el Loco. Sinó contra els qui han creat Pedro el Loco.

MONTSERRAT ROIG

UNIVERSITAT CATALANA D'ESTIU

Ja és en marxa la trobada de Prada

En l'acte d'obertura el batlle comunista de la vila, recordà els temps en què era prohibit parlar la nostra llengua a les escoles de Catalunya Nord

Prada Conflent (del nostre enviat especial, Emili Castellanos). — Un cop més, i per novè any, la UCE de Prada del Conflent reomprèn el seu camí. Uns 500 participants en la jornada d'estudi d'abans d'ahir, esbarjo amb el mateix entusiasme d'altres anys. Només hi ha una remor de crisi que es respira en l'ambient de les aules i els corredors, i que serà obertament discutida aquestes dies.

Els canvis esdevinguts a l'Estat espanyol, la segura obtenció de l'Estatut d'autonomia per al Principat i el plantejament de l'autonomia al País Valencià i a les Illes, pre-suposa que entrem en una nova fase històrica per a la catalanitat en general. Una paraula la resumeix i l'explica: normalització.

Per tant, l'espai de llibertat que fins ara representava la UCE de Prada es farà inenxessària com a tal. I això no és nou i els organitzadors en són conscients que caldrà — i consti que ja s'ha intentat aquest any —, que els estius vients la UCE vagi, a més a més de Prada i Vic, a punts de València i de les Illes, per tal que s'especialitzin cada cop més en la problemàtica de llurs països.

L'acte de l'obertura fou molt significatiu, puix que darrera les intervencions més acadèmiques de Pere Verdguer, secretari, i la de Gerard Vassalls, president, va parlar

ahir i que acabarà avui entre socialistes i sindicalistes de Catalunya Nord i del Principat.

Per Catalunya Nord intervingueren els senyors R. J. Coma president de la Cambra d'Agricultura, J. P. del Seny i Norç, responsables vitícoles del departament, J. B. Aills, president del Sindicat de Ramaders, i també el senyor Durany. Per Catalunya Principat, intervingué el diputat Josep Vidal, conegut per «Pep Ja», a més a més d'altres representants del socialisme català. L'acte d'ahir se centrà al voltant de la probable entrada de l'Estat espanyol al Mercat Comú i els problemes que portaria aquesta entrada a les països d'ambdues bandes de la frontera. S'espera la continuació del debat.

Hi hagué, també, la unió de la cantant més jove de Catalunya Nord, Es tracta de Maria Andrea, de 17 anys, que començà a actuar en companyia de Joan Pau Giné. Toni Muntaner tant a aquest primer recital de nit.

La nova càmpa rossellonesa, així com grups independents de teatre, prometen bones vetlles. Així ho esperem.

DEBAT ENTRE AGRICULTORS DEL NORD I EL SUD

Les activitats de les seccions van quedar fixades divendres. Deixant en una banda les de lliteratura, llengua, fet nacional i la d'antropologia sexual, molt concorreguda, destaca la d'agricultura, sobretot a partir del debat que va començar